

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Hanna Ratajczak

Protokolant:protokolant sądowy Marcin Szaroleta

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2020 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę:

- 85.923,27 zł (osiemdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia trzy złote i dwadzieścia siedem groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty,

- 2.673,39 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt trzy złote i trzydzieści dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,

- 2.372,44 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt dwa złote i czterdzieści cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.159,92 zł (tysiąc sto pięćdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania, odstępując od obciążania pozwanej pozostałymi kosztami postępowania.

sędzia Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z 3 czerwca 2019 roku (k. 1- 5), wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. kwot:

a) 85.923,27 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty;

b) 2.673,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

c) 2.372,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

oraz zasądzenie kwoty 1.138 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strony w dniu 20 lipca 2017 roku zawarły umowę kredytu. Strona pozwana nie wywiązywała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowej spłaty rat, w wysokościach określonych w umowie.

W związku z powstaniem zaległości dnia 24 września 2018 roku powód bezskutecznie wezwał pisemnie stronę pozwaną do dobrowolnej spłaty. W związku z brakiem restrukturyzacji oraz zapłaty zaległych rat, strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności. Strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty, ale wierzytelność nie została spłacona do dnia sporządzenia pozwu.

Nadto powód w piśmie procesowym z 11 lutego 2020 roku (k. 35- 52v) wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 4,92 zł.

Na rozprawie w dniu 14 lipca 2020 roku pozwana M. B. oświadczyła, iż potwierdza okoliczności zawarte w pozwie oraz nie kwestionuje dowodów i dokumentów złożonych przez stronę powodową. Nadto podała, że do zawarcia umowy została nakłoniona przez męża, w prokuraturze toczyła się sprawa o znęcanie nad pozwaną przez jej męża.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2020 roku pomiędzy M. B. a (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...).

Bank udzielił pozwanej kredytu na okres 84 miesięcy w kwocie 97.208,72 zł. Kredyt został oprocentowany według stałej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 9,19% w stosunku rocznym. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę ustalona w dniu zawarcia umowy wyniosła 132.214,39 zł.

Strony nadto ustaliły, że bank jest uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w razie opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie (§9 ust 1a umowy).

Okoliczności bezsporne, a nadto dowody: kopia umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) (k. 40- 43)

Pozwana nieterminowo dokonywała spłaty poszczególnych rat kredytu, na skutek czego powstały po jej stronie zaległości. W związku z powyższym bank pismem z 7 grudnia 2018 roku wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4.733,18 zł, w terminie 14 dni roboczych pod rygorem wypowiedzenia umowy. Nadto bank poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, dołączając formularz takiego wniosku.

Mimo upływu wyznaczonego terminu pozwana nie przystąpiła do spłaty zadłużenia oraz nie złożyła wniosku o jego restrukturyzację.

W związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu bank pismem z 7 stycznia 2019 roku wypowiedział pozwanej umowę kredytu nr (...) z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Korespondencja została przez pozwaną odebrana osobiście w dniu 16 stycznia 2019 roku.

Pismem z 5 marca 2019 roku powód skierował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 85.923,27 zł tytułem należności kapitałowej, 3.3055,32 zł tytułem odsetek umownych, 168,07 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej.

Na dzień 16 maja 2019 roku zadłużenie pozwanej w tytułu przedmiotowej umowy kredytu wynosiło 90.969,10 zł, w tym:

- a) kwota 85.923,27 zł tytułem należności głównej,
- b) kwota 2.673,39 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 9,19% od dnia 24 września 2018 roku do 3 marca 2019 roku,

c) kwota 2.372,44 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14% od 24 września 2018 roku do 16 maja 2019 roku.

Do dnia wytoczenia powództwa pozwana nie przystąpiła do spłaty zadłużenia.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowody: kopia wezwania do zapłaty z 7 grudnia 2018 roku wraz z załącznikami (k. 44- 46), potwierdzenie nadania przesyłki- wyciąg z książki nadawczej (k. 47- 47v), kopia oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy, wyciąg z ksiąg bankowych z 16 maja 2019 roku (k.36)

Przedstawiony stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości sądu. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego materiału dowodowego sąd uznał, że żądanie powoda nie budzi wątpliwości co do zasady jak również co do wysokości. Nadto okoliczności sprawy były między stronami bezsporne.

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96).

Według tych ogólnych norm na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód przedłożył kopię zawartej między stronami umowę kredytu, wezwań do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy skierowane do pozwanej, które pozwoliły sądowi uwzględnić zgłoszone roszczenie. Nadto pozwana M. B. nie kwestionowała żądania pozwu zarówno co do zasady jak i wysokości oraz treści złożonych dokumentów.

W przedmiotowym postępowaniu powód przedłożył kopię przedmiotowej umowy kredytu, dokument ten nie budził zastrzeżeń sądu. Z jego treści wynika całkowity koszt kredytu, zasady naliczania odsetek i jego spłaty.

Nadto powód przedłożył do akt wyciąg z ksiąg bankowych z 16 maja 2019 roku z którego wynika, iż na dzień sporządzenia dokumentu zadłużenie pozwanej wynosiło 90.969 zł.

Sąd pragnie zważyć, iż przedłożony wyciąg z ksiąg bankowych jest dokumentem prywatnym, który stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania. Co do zasady dokumenty prywatne korzystają przeciw z domniemania autentyczności oraz że osoba, która podpisała dokument, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Domniemania te mogą zostać obalone. Tak więc choć z dokumentem prywatnym nie łączy się domniemanie zgodności z prawdą oświadczenia w

nim zawartego, to nie przeszkadza, by sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. To oznacza, że wyciąg z ksiąg, rachunkowych banku, opatrzony stosownym podpisem podmiotu uprawnionego do działania za bank, jako dokument prywatny mógł dowodzić określonych faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 stycznia 2017 roku, I ACa 782/16).

Ponadto zgodnie z art. 95 ustawy Prawo Bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz.U. Nr 140, poz. 939) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

Sąd na podstawie złożonych dokumentów uznał, iż powód wykazał istnienie roszczenia oraz jego wysokość.

Strona pozwana przyznała okoliczności wynikające z pozwu. Natomiast bez znaczenia dla ustaleń faktycznych sądu pozostawały twierdzenia pozwanej, iż przedmiotową umowę podpisała za namową męża. Nadto, że przeciwko niemu toczyła się sprawa o zanęcanie nad pozwaną.

Pozwana jest stroną przedmiotowej umowy i tym samym jest zobowiązania do spłaty istniejącego zobowiązania. M. B. nie podnosiła żadnych zarzutów co do ważności umowy, nie kwestionowała okoliczności jej zawarcia. W tym stanie rzeczy twierdzenia podnoszone przez pozwaną nie wpłynęły na ocenę ważności umowy kredytu, na podstawie której powód zgłosił swoje roszczenie.

Reasumując powód przedstawił dowody, na których sąd oparł się ustalając stan faktyczny. Wobec czego ustalił, że strony łączyła umowa kredytu, na jej podstawie pozwanej zostały przekazane środki pieniężne do jej wyłącznej dyspozycji, jednak ta nie wywiązywała się z postanowień umowy i nie spłacała regularnie i terminowo istniejącego zobowiązania.

Bank działa zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, która określała, że w przypadku braku terminowej spłaty rat kredytu może wypowiedzieć umowę, a wówczas świadczenie stanie się wymagalne w całości. Mając na uwadze treść umowy kredytu pozwana z góry wiedziała kiedy i z jakich przyczyn może dojść do wypowiedzenia umowy. Nadto w ocenie sądu nie można uznać też, że natychmiastowa wymagalność zobowiązania, którego spłata została pierwotnie rozłożona na wiele lat, godzi w zasady współżycia społecznego. Pozwana pozostaje dłużnikiem banku i to ona winna dokładać wszelkich starań o terminową i rzetelną regulację zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, iż żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie, dlatego zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę:

- 85.923,27 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty,
- 2.673,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,
- 2.372,44 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach od zasądzonej należności głównej sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, zgodnie z treścią przywołanego przepisu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki od poszczególnych kwot zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 102 kpc i obciążył nimi pozwaną jako stronę przegrywającą proces wyłącznie w części. Mając to na uwadze sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.159,92 zł, na którą składają się 1.138 zł tytułem części opłaty od pozwu (uiszczonej przez powoda w

elektronicznym postępowaniu upominawczym, równej 1,25% wartości przedmiotu sporu), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 4,92 zł tytułem kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów.

Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanej kosztami pozostałej części opłaty od pozwu, która w postępowaniu zwykłym wynosi 5% wartości przedmiotu sporu. Sąd przyjął, że w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania pozwanej pozostałymi kosztami postępowania, mimo, iż w całości przegrała proces. Sąd miał przede wszystkim na uwadze fakt, że pozwana nie kwestionowała żądania pozwu oraz fakt, że samotnie wychowuje troje dzieci.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia Hanna Ratajczak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

P. dnia 10 września 2020 r.

/-/ Hanna Ratajczak